

Tábori Kornél (1879–1944) 1906-os rendőrtudósítói igazolványa
Az alvilági életről szerzett tapasztalatait számos kötetben adta közre
OSZK Kézirattára, Tábori-hagyaték

Bűnös nők II.

TÁBORI KORNÉL – SZÉKELY VLADIMIR

Nézzük egy ilyen leánynak a pályafutását, aki mint jóra való teremtés utazott el hazulról.

Alig szállt le a vonatról, alig nézett szét a nyüzsgő emberáradatban, már ott terem előtte egy kopott fiatalember.

– Szolgálni jön, lelkem, ugye? – szólítja meg.

– Igen, kérem alássan!

– Jó hogy találkozott velem! Majd szerzek én magának kitűnő helyet.

S azzal se szó, se beszéd, betuszkolja valamelyik helyszerző irodába.

– Ha valahová viszem, mondja, hogy mindent tud, hogy mindenhez ért. Aztán mennyit is kérne?

– Hát úgy tíz koronát!

– No azzal ugyan ne álljon elő. Bátran kérhet húszat is.

Az első helyen mindjárt megtetszik a jóképű leány s fölfogadják. De csakhamar kiderül, hogy vidéki líba, semmihez sem ért s hiába a jóakarát, nem maradhat.

[...]

A kvártélyon a leány először is megtanulja a többi lakótól, hogy Pesten a gazdák mind valóságos vérszopók, a nagyságák kiállhatatlanok és szekántak, akik a szegény eselédleány bőrét is lehuznák. Megismeri azután a ringliszpil titkos gyönyöreit, a városligeti látványosságokat. Akad lovagias szeladon⁴ is valami facér lakatos-legény személyében, aki szívesen elkalauzolja.

[...]

Ha az éhes férfigyomor kenyeret, a fáradt test pihenőhelyet kér s követel lázongva, a kéz hamar beletéved másnak a zsebébe. De az utcán kóborló lánynak akad pártfogója, aki finom ételhez s meleg ágyhoz juttatja. Így válik a prostitúció a bűnök absorbeálójává, levezető csatornájává. Igaz, hogy iszapos áradata sokszor másfajtajú bűnök melegágya.

[...]

4 Urfé Honoré *Astrée* című, korában nagyon népszerű idilljének hőse Celadon. Nevét onnan kapta, hogy mindig olyan furcsa, világoszöld ruhát viselt, ami a kínai szeladon kerámiamáz színéhez hasonlított. A szó „epedő szerelmes” értelemben köznevesült.

A szabadulás ilyen házából, míg a leány egészséges, fiatal és csinos, csak szökéssel lehet. Az is úgy, hogy egyik nyilvános házból a másikba kerülnek. Ha a nő nem bírja ki már valamelyik helyen, szövetkezik a lánykereskedővel –, ez a fajzat mindig ott ólálkodik egy-egy bordély körül – s a férfi ravaszsggal, vesztegetéssel, vakmerőséggel megszökteti és – eladja másüvé.

Az is megtörténik, hogy a különböző városok bordélyosai kicserélik egymás közt a portékájukat. A végleges menekülés a nyilvános házak világából csak úgy lehet, ha a nő megbetegedik és a hatósági orvos kórházba küldi. Nem egyszer megesett az a fölháborító dolog, hogy a lányok szántszándékkal nemi bajos emberrel mentek szobára. Inkább akartak nyavalyások lenni, mint örökös foglyok.

Mivel így a lányok folytonos szökésen járatják az eszüket, a tulajdonosok nem bíznak bennük és egyedül még a túlsó gyalogjáróra sem mehetnek; a leveleiket pedig a legnagyobb szemérmelenséggel fölbontják és elolvasák, akár a börtönben lennének. [...]

Akad néhány, aki hirtelen kiszökken a mocsárból. Orfeumi buffet-hölgy, színésznő, selyemszoknyás kokott lesz belőle. De a legtöbbjük odalent marad s tovább süllyed a fertőben. *Melkerinné* változik, aki csak azért megy pásztorórára, hogy meglopja a gyanútlan férfit. Nagyon sok már fiatalon a kórházban végzi, rendszerint olyan betegségben, amit még a zsöngye gyermekkorában szerzett.

[...]

A MAGZATELHAJTÁSOK szereplői aktív vagy passzív szerepet visznek s a tételes büntetőjog mind a kettőt bünteti.

Különös, de kétségtelen tény, hogy passzív szereplői aránylag sokkal inkább a középosztályból és megdöbbentő mértékben az úgynevezett felső tízezer köréből válnak ki.

Az ínséges parasztnép világában vagy a keze nehéz munkájából élő munkásosztálynál aránylag ritkább ez a bűn. [...]

A magzatelhajtás alapján véve könnyű s igen jól jövedelmező műtét. Ez a körülmény nagyon sok bábát rácsal a bűnös útra s éveken át űzhetik mesterségüket, amíg valami véletlen ki nem pattantja üzelmeket. Így vannak a falusi javasasszonyok is. Végül igen sok orvos is akad, aki nem csinál lelkiismereti kérdést a tilos manipulációból. [...]

A bűnös cselekedet erőművi beavatkozással vagy belső szerek útján történik. Az erőművi beavatkozás leggyakoribb esetei azok, amelyek a nemi részekben folynak le. Ezeket három csoportba lehet osztani, aszerint, amint céljuk a még közvetlen izgatása és ez által a méh összehúzódásának előidézése vagy a magzatburok megrepesztése, végül annak a még belső

faláról való leválasztása. A kellő összehúzódást a méhnyak égetése, kitágítása, melegvíz befecskendezése által szokták elérni. A magzatburkokat megrepesztik valamely hegyes eszközzel. A peteburkok leválasztása pedig a méh belső faláról valamely eszközzel (kathéter) történik. Az utóbbit csak hozzáértők végezhetik. A belső szerek között leggyakoribbak: az anyarozs, a nehézszagú boróka, a kőrishogár. Idetartoznak továbbá általában a hashajtószerek. De ezek csak közvetve okozzák az elvetélést. Közvetlen hatásuk vagy az, hogy a gyomor s belek nyákhártyáját izgatják, vagy az, hogy a gerincagyi és a méhizomzatban fekvő idegpontokat ingerli. Ez az izgatás a méh összehúzódásait idézheti elő, aminek következése az elvetelés lehet. Alkalmaznak továbbá forró fürdőket, lábvizeket mustáros vízben stb. [...]

(Budapest, 1906. 100., 103.)

Az anya bűne

Egy megtört, szánalomra méltó külsejű nő állított be tegnap este a főkapitánysághoz, hogy töredelmes vallomást tegyen szörnyű bűnéről. Nyomban kihallgatták a szerencsétlent, aki bevallotta, hogy Horváth Marinak hívják, 27 éves cselédlány. Múlt év december 19-én született Éva nevű leánycsecsemőt, hogy a szégyentől megmeneküljön, február 10-én, délelőtt Gödöllő- és Valkó községek közötti úton levő határkútba dobta, ahol aztán az ártatlan poronty bele is fulladt a vízbe. Tette elkövetése után megbánta (a) rémes cselekedetét s lelkifurdalásoktól gyötörve félőrültként bolyongott pár napig a szántóföldeken, míg végre aztán bejött Budapestre, s jelentkezett vallomástételre. A rendőrség a szerencsétlen nőt nyomban átkísértette a pestvidéki kir. ügyészség fogházába. Ügyében az ügyészségnél már folyik a vizsgálat, s a mai nap délelőttjén bizottság ment ki a helyszínre, hogy a gyermek holttestét felszínre hozzák a kútból.

(Magyarország, 1896. február 15.)